

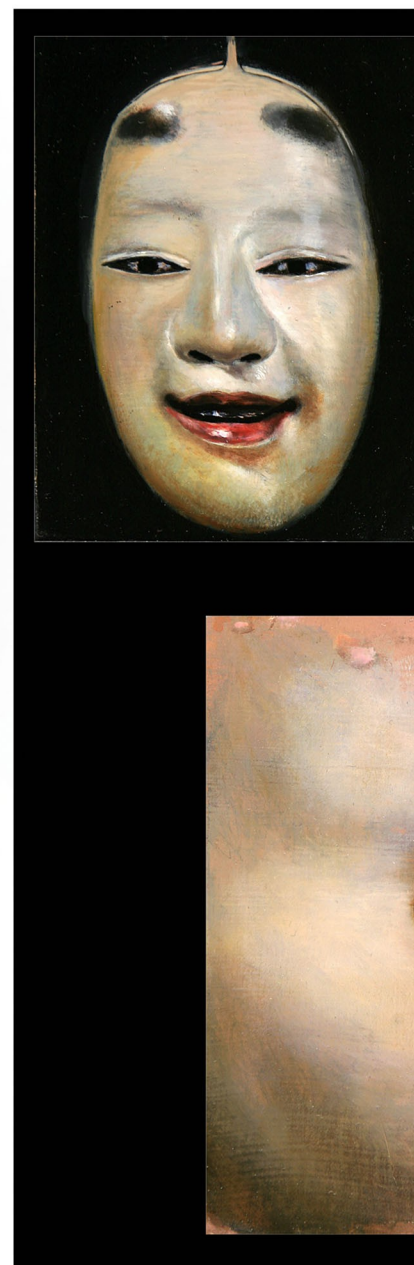
# RUDOLPH HELLEBAUT



GALERIE LIEVE HEMEL

# RUDOLPH

## VAN AANBIDDEN EN AFSTOTEN



Tekst / Text

Koen Nieuwendijk

Copyright © 2023 Galerie Lieve Hemel & Rudolph Hellebaut

Photos and design Koen Nieuwendijk

Translation by Tekstwerk, Amsterdam

Published at the occasion of the exhibition

in Galerie Lieve Hemel, 23 April - 28 May 2022

ISBN: 978-90-70402-62-4

Galerie Lieve Hemel Editions

Elementenstraat 15

NL-1014 AR Amsterdam

Tel. + 31 (0)20 6230060

[galerie@lievehemel.nl](mailto:galerie@lievehemel.nl)

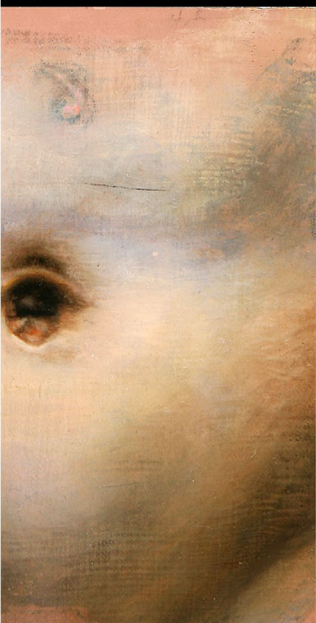
[www.lievehemel.nl](http://www.lievehemel.nl)

"Women Est Omen" 2020  
olieverf/doek op karton  
29 x 20,5 cm



# HELLEBAUT

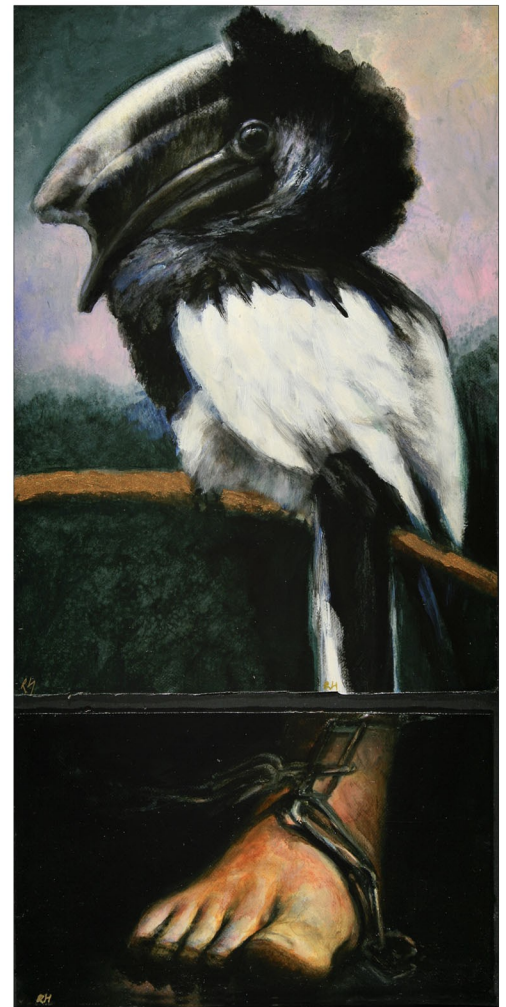
ON WORSHIP AND REJECTION



"Betrekkelijk Zelfstandig Netwerk I" 2021,  
olieverf/papier op karton  
27 x 24 cm



"De Diva" 2020  
 olieverf/doek op karton  
 17 x 15,5 cm



"Pleased to Meet You, Guess my Name I" 2020  
 olieverf/doek op karton  
 59 x 21 cm

**S**tel nou dat we God als een mens voorstellen - is tenslotte al eens eerder gebeurd - maar dan een van het bescheiden type, die beseft dat wat hij of zij creëerde niet volmaakt blijkt te zijn en van de een naar de ander rent om missers en muizenissen bij te stellen. Ik weet niet of deze gedachte bij Hellebaut op zou komen, maar mijn chaotische gedachten hebben concrete beelden nodig om iets van het zichtbare te begrijpen.

En zo - ik sla een paar stappen over - maakt de levendige geest van Rudolph Hellebaut (Gent, België, 1954) hem als schilder bijkans tot een jongleur, die meerdere balletjes snel achter elkaar opgooit - met enige goede wil zou u zich die balletjes in overdrachtelijke zin kunnen voorstellen als ontbrekende of juist dubbele genen - weer opvangt, al dan niet verwisselt voor andere, en, zoals het hoort bij magiërs, de toeschouwers dan weer niet en dan weer wel met opzet op het verkeerde been zet. Of misschien valt dat nog wel mee, maar dat hij eerder verwarring zaait dan uitleg te geven staat buiten kijf.





"Pleased to Meet You, Guess my Name II" 2020  
 olieverf/doek op karton  
 59 x 21 cm



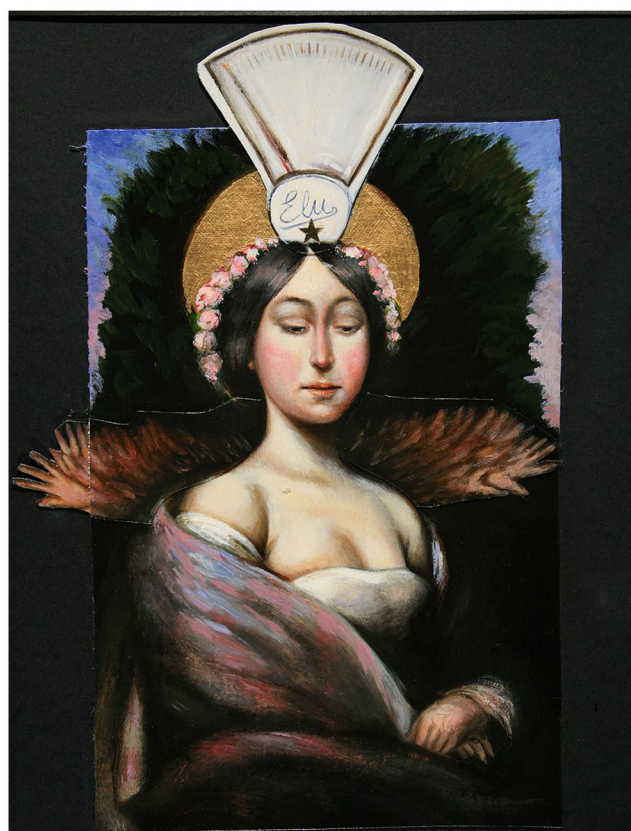
"De Afstand Tussen God Viel Enigszins Tegen"  
 26,7 x 23,5 cm  
 olieverf op paneel

Imagine if you will the portrayal of God in human form (hardly a first, I'm sure you'll agree), but this time around as someone of the self-effacing kind, as the sort of person who, keenly aware that his or her creation has turned out less than perfect, now finds him or herself frantically dashing about to attend to one cock-up or concern after another. Not that this kind of thought is likely to occur to Hellebaut – it's my own chaotic way of thinking that calls for concrete images if I am to succeed in grasping some of that which is visible.

It is thus that the high-spiritedness with which Rudolph Hellebaut (b. 1954, Ghent, Belgium) has been blessed all but transforms him from a painter to a conjurer engaged in launching a rapid succession of juggling balls – each of which with a bit of effort you could metaphorise as either a missing or a duplicate gene – into the air, then successively catching them on their way down, possibly but not necessarily in the original order, thus using his sleight of hand deliberately to confound (or unconfound) his audience, as befits a true magician. Perhaps this sounds a bit overdramatic, but even so it's abundantly clear that the artist's work is more about confusion than it is about elucidation.



Het is mijn ervaring dat Vlamingen veel meer betrokken zijn bij hun koloniale voorgeschiedenis - overigens, zowel Nederland als België kon er wat van en worstelen in dit tijdperk van woke en wensdroom met het broodnodige juiste antwoord - maar wie de lange aanloop naar de nu niet meer te stuiten initiatieven en herijkte ideaalbeelden gedurende de afgelopen decennia heeft gevolgd, herkent zijn roep om aandacht zonder nadere uitleg. Of hij het met opzet of intuïtief doet laat ik even in het midden, maar als ik zijn ode's aan de vrouwen van kleur zie, verlang ik haast naar reprises van de Vlaamse Primitieven, maar dan wel met moeders met kind, geschilderd in de huidskleur die de moderne mens, toen de continenten nog aan elkaar geplakt zaten, standaard had: allemaal van kleur dus. Het zou me niet verbazen als er een fatsoensrakker zal opstaan die zich verzet tegen het aan de haal gaan met die kleur door wat nu bleekscheten zijn, en tja, wetenschappelijk rammelt het, en voor de toekomstige waardering is het niet meer zo nodig, maar, voors en tegens naast elkaar, kan ik me daar, zowel gevoelsmatig als met een glimlach, ook best wat bij voorstellen.



"Schoonheid Gewogen" 2020  
olieverf/doek op karton  
31 x 21,5 cm



"Fun in Malibu With Some Little Friction" 2020  
olieverf/papier op karton,  
5 x 23 cm





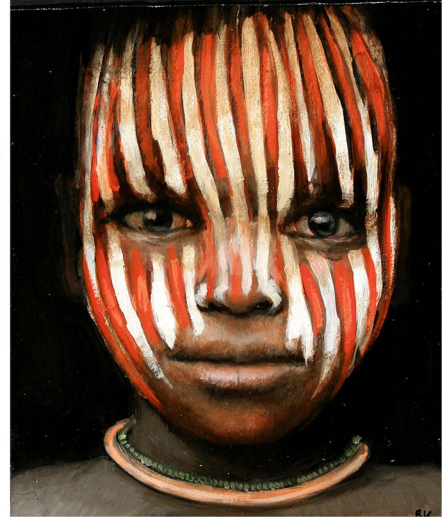
"Genesis - Mars is Onder Ons" 2020  
 olieverf/doek op karton  
 23,3 x 20,7 cm



"In Fake We Trust" 2020  
 olieverf/doek op karton  
 23,3 x 16,5 cm

In my experience the Flemish are considerably more concerned with their colonial history, as gung-ho as both the Dutch and the Belgians were in their colonial exploits and as much as both countries are struggling to come up with the right response in this age of wokeism and wishfulness – but anyone who over the past decades has followed the arduous run-up to initiatives being put together and ideals being recalibrated which we now accept as having acquired an unstoppable quality will recognise Hellebaut's call for "attention without amplification". Whether he does it on purpose or by instinct is something I'd rather not go into just now, but looking at his odes to women of colour makes me all but yearn for a revisitation of the Flemish Primitives, with the proviso that each such revisited Madonna and Child should be given the skin colour people had when the continents had not yet drifted apart and coloured skin was quite simply the norm. I wouldn't be at all surprised to see some vigilante or other challenge the notion of colour being made away with by today's pasty-faced individuals. I'll grant you that scientifically speaking the argument is lacking and its relevance for the purpose of future appreciation has dwindled, but that's something with which I'm perfectly at ease (and even happy).

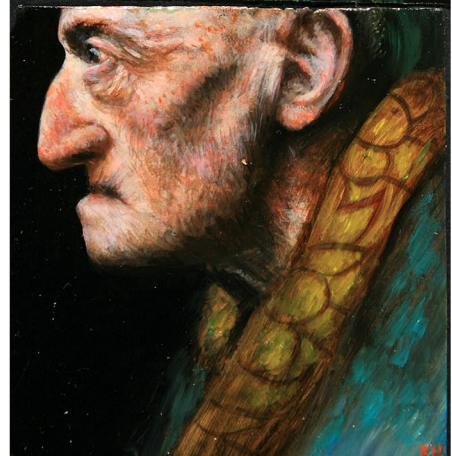




"Natural Beauty II" 2000  
olieverf/doek op karton  
34 x 17 cm

"De Kleine Dictator" 2020  
olieverf/papier op karton  
16,5 x 8 cm

**A**ls Hellebaut het rode potlood mocht hanteren in het Grootboek van Maatschappelijke Ordenlijkheden, dan zou het de lezer rood voor de ogen schemeren, en dan niet van woede. Die zou meegevoerd worden van de Eerste naar de Tweede Wereldoorlog, van de clerus naar de rechterlijke macht, van politieke schijnbewegingen naar burgermansidealen. Van het grootkapitaal naar het minimumloon, van tentenkampen naar vakantieresorts, van seksisme naar celibaat, van ongelijkheid naar rode dromen, van honger naar obesitas - het is maar een greep. We spreken dus niet over een handig geordend naslagwerk, maar wel van de moderne goedgeïnfomeerde burger, die ooit zal bijdragen aan het uitbannen van onrecht. Dit laatste zal Hellebaut zo niet zeggen, net zo min als ik in staat ben per miniatuur - want dat zijn het eigenlijk - een omljnd verhaal af te steken. Ik val graag terug op een totaalindruk, wat in het geval van Hellebaut beeldsprakelijk uitkomt op kaleidoscoop, technisch gezien een soort voorloper van virtual reality, maar minstens zo onrustig, en dat sluit weer zeer wel aan bij de verbeeldingswereld van Hellebaut, die, breed georiënteerd als hij is, in een oogwenk overschakelt naar wat hem te binnen schiet.







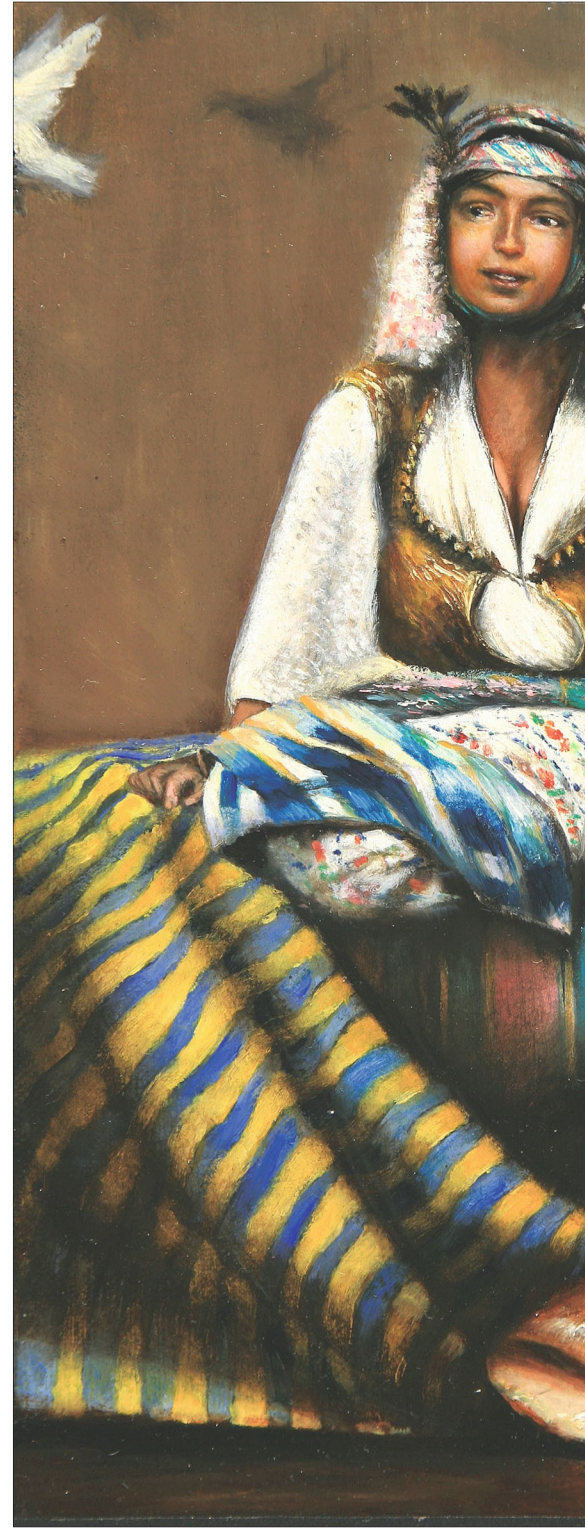
"The Servant - Voleur d'Amé" 2020  
 olieverf/doek op karton  
 27,3 x 19,5 cm

If Hellebaut were given the opportunity to red-pencil the General Ledger of Social Propriety, he would not be able to stop himself covering every single page in crimson annotations (and for reasons other than rage, it should be noted). He would take the reader on a journey through time from the Great War to the Second World War, from the clergy to the judiciary, from political diversions to civic ideals, from high finance to minimum wage, from encampments to holiday resorts, from sexism to celibacy, from inequality to left-wing daydreams and from famine to obesity, to name but a few. The end result would have been transformed from a conveniently arranged reference work to a Baedeker for today's well-informed civilian who will eventually make his or her own contribution to the eradication of injustice. Not that this is how Hellebaut would put it, and by the same token I would be at something of a loss if I had to present a precise story for each of the miniatures (which essentially is what they are), preferring as I do to rely on the overall impression, which in Hellebaut's case produces a metaphorical kaleidoscope which in technical terms you could see as a precursor of Virtual Reality with the same unnerving quality or worse, as the perfect fit for the imaginary world of Hellebaut, who owes his ability in an instant to switch to whatever comes to his mind to his all-inclusive outlook upon the world.





"Tromperie met kreeftenmuts" 2020  
 olieverf/papier op karton  
 21,5 x 13



"Oriental Hopw" 2020  
 olieverf/doek op karton  
 25 x 19 cm

**D**e volgende vraag voel ik aankomen. Of dat louterend werkt? Wie zelf geen kunstenaar is bevrijdt zich niet zomaar van de macht der gewoonte. Ik ben niet vergeten dat dat al decennia de bedoeling is, maar het is me ook niet ontgaan dat de wereld van de kunsten pas rendement werd toegedicht toen het lemma van de maatschappelijke relevantie de kop opstak, waarmee eindelijk duidelijk werd dat die gewantrouwe subdiestromen zelfs voor het Economisch Planbureau gerechtvaardigd konden worden. Ik beseft dat deze regels verholten spot uitstralen, maar die wil ik dan graag meteen ontcrachten, want ik voel wel degelijk mee met de strijd van de onderdog, en heb ten volle begrip voor de opluchting die dat tot gevolg had, maar die evengoed hoofdzakelijk onuitsproken bleef. Maar ik dwaal alweer af.





"Miss Liberty" 2020  
 lieverf/papier op karton  
 23 x 15 cm

The next question is an obvious one, addressing as it does the cathartic effect of all of this. Ridding oneself of the force of habit is not something that comes naturally to the non-artist, and although I haven't forgotten that this is what the past several decades have been all about, the "dividend-worthiness" of the world of the arts did not come up in conversation at all until the lemma of social relevance had started rearing its head, at which time it was finally established that even the Bureau for Economic Policy Analysis was coming around to justifying the much-maligned subsidised funds flows. Aware as I am of the covert sarcasm of my words I feel that an immediate rebuttal is called for, by stressing my empathy with the struggle of the underdog and my complete understanding of the resultant sense of reprieve, as unspoken as the latter has for the most remained. But I digress ... again.





""Betrekkelijk Zelfstandig Netwerk II", 2021, olieverf/papier op karton, 26,5 x 44 cm



"Vrouw met Delfts Blauwe Kin" 2022  
olieverf/paneel  
Ø 20,5 cm



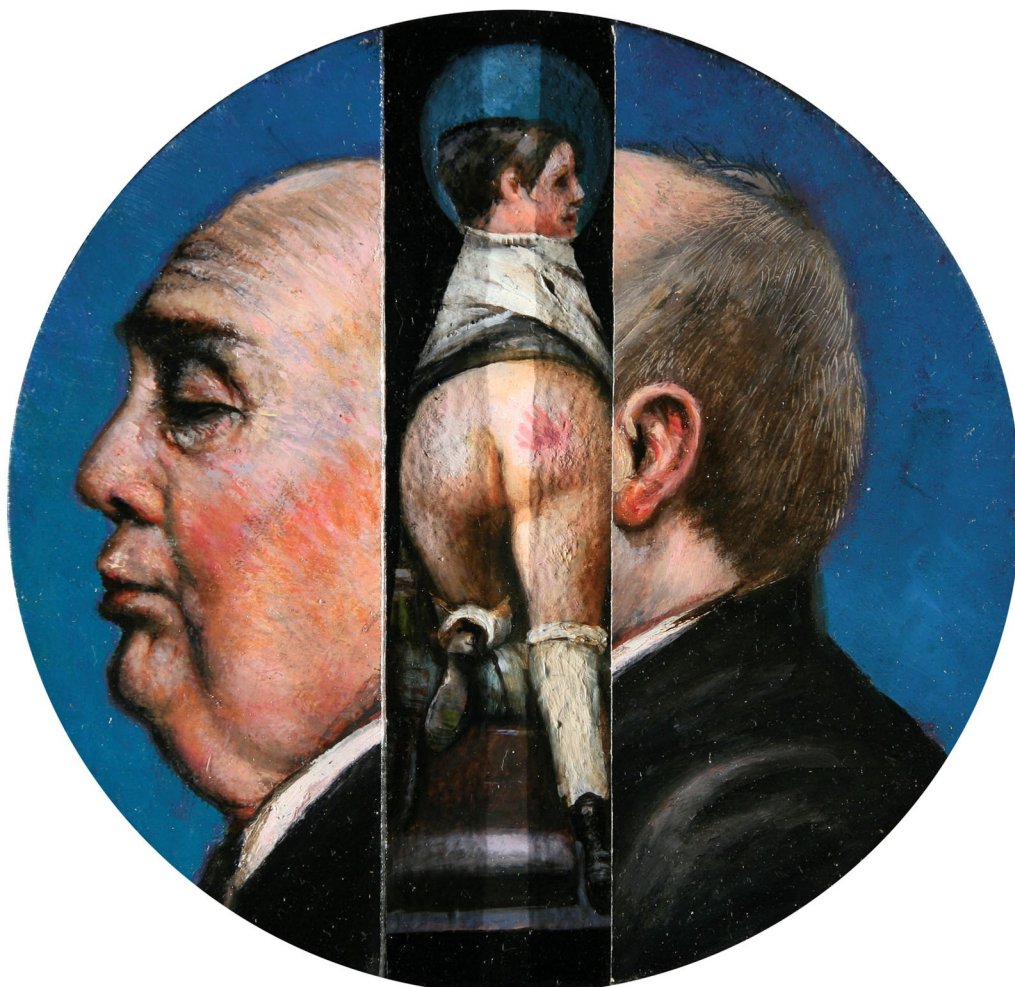
"De Influencer" 2022  
olieverf/paneel  
Ø 15,5 cm



"Medusa" 2023  
olieverf/paneel  
Ø 16 cm

Waar de meeste gezagsdragers kunnen rekenen op gepeperd visueel commentaar, zo respectvol gaat hij om met - ik doe maar een gooi - de bewoners van het Afrikaanse continent, wat niet wil zeggen dat hij zich houdt aan enige ordening van oorsprong, maar zoals het hem uitkomt grasduint in antropologische kenmerken, die op een onverwacht moment de schilderkunstige symboliek uit de Gouden Eeuw kruisen. Ik heb heel wat curriculae van kunstenaars gelezen, die precies konden (of moesten?) uitleggen wat ze deden en waarom. Ik vraag mij in gemoede af of het avontuur er dan al niet bij voorbaat uit is. Maar goed, ik vind het ook van hovaardij getuigen om betrokkenheid en passie aan een vormvereiste te nagelen, dus ik verschuil me veiligheidshalve maar even achter de uitroep "maar ik dwaal af".





"Het Sleutelgat" 2022, olieverf/paneel, Ø 14 cm

Hellebaut by contrast to most authority figures, for whom being targeted with severe visual comments comes with the proverbial territory, is extremely respectful of, say, the inhabitants of the African continent. Not that this stops him forgoing the order of origin in favour of browsing around as needed for anthropological characteristics, in a quest which out of the blue he causes to interface with 17th century pictorial symbolism. I have in my time gone through quite a few CVs by artists who explained in detail (or felt they had to) what it was they were doing and why, and I've always wondered in all sincerity how the "thrill of the chase" can survive this kind of approach. Be this as it may, in my opinion it would be a similar mark of high-handedness to stamp a prescribed format on commitment and passion, which is why – most conveniently, I might add – I've opted for inserting another "But I digress".

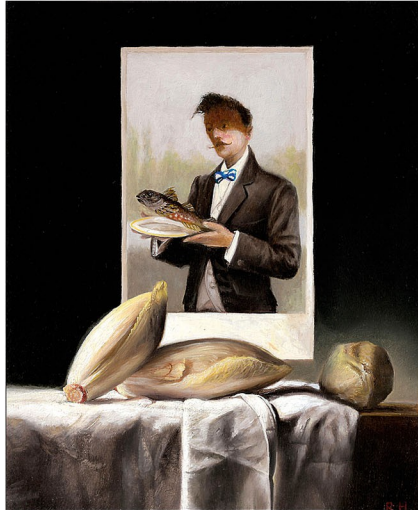


"Betrekkelijk Zelfstandig Netwerk V", 2021, olieverf/papier op karton, 26,5 x 35 cm





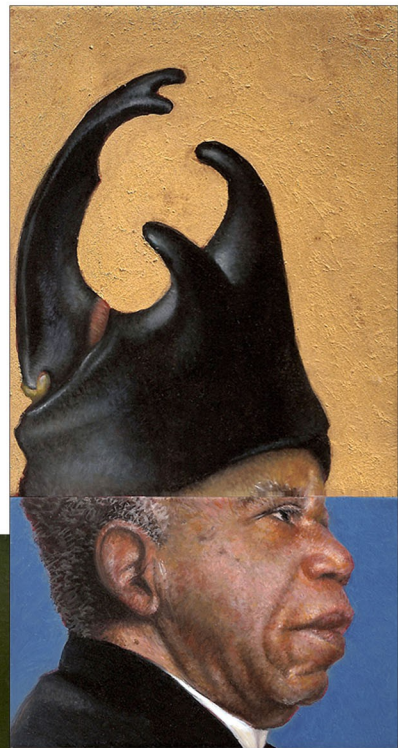
"Aangelijnde Dromer met Peer en Paprika" 2007-2010  
olieverf/paneel  
23,3 x 15,5 cm



"Vanitas van het Ridicule"- 2011  
olieverf/paneel,  
5,7 x 12,8 cm



"Zicht op Zee" 2010  
olieverf/paneel  
25 x 20 cm



"Lid van de Inner Circle of Power - N.W.O."  
2014  
olieverf/koper  
15 x 8 cm

"Ambassadeur met Amorfe Schedel I" 2013  
olieverf/koper  
8 x 8 cm



"Mimi où est le pain? I" 2013  
olieverf/koper  
7,8 x 7,8 cm



"Mimi où est le pain? III" 2011  
olieverf/koper  
8 x 7,7 cm





"Hildegardt, wo ist Mein Cervola? II" 2012  
olieverf/koper  
8 x 8 cm



"Suzy, wo ist dein Brot? I" 2013  
olieverf/koper  
8 x 8 cm



"Zijne Drieheiligheid" 2007  
olieverf/paneel  
17 x 12,5 cm



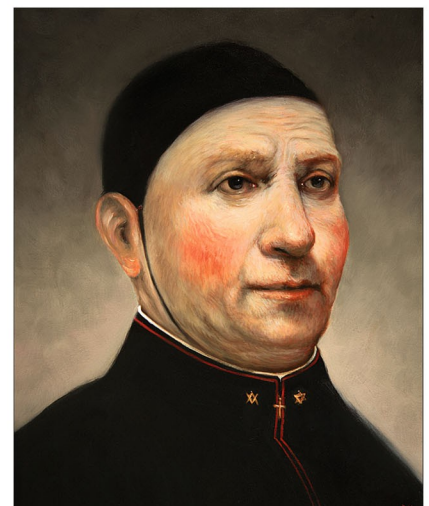
"Fatum - Voorzitter van het Hof" 2006  
olieverf/paneel  
15,2 x 11,2 cm

"Liefdessmarten" 2009  
olieverf/paneel  
26,3 x 20 cm

"Miliclownd" 2009  
olieverf/paneel  
20 x 14,8 cm



"Polygelovige met Droog Hoofd" 2009  
olieverf/paneel  
19,5 x 15,5 cm







"The Good Shepherd" 2018  
olieverf/koper  
10 x 8 cm



"Zoölogisch - Karma" 2022  
olieverf/paneel  
0 26 cm

**A**lhoewel techniek van schilderen meer een technisch dan een inhoudelijk aspect is, zoals een penseel bijvoorbeeld, staat het niet kunnen schilderen van wat men als schilder in zijn/haar hoofd heeft op gespannen voet met het overbrengen van de inhoud, soms de boodschap, soms een stemming, het maakt niet uit, het mag best nog vager. Ik kan me nog herinneren dat ik een catalogus samenstelde, waarin het werk van Hellebaut uitgebreid aan bod kwam. Ik schreef eerst de tekst en zette me toen aan het bewerken van de foto's van zijn schilderijtjes. Nu ben ik best wel verwend door wat mijn schilders aan technische hoogstandjes te voorschijn toveren, maar om de een of andere reden had ik er bij Hellebaut niet op gelet.

Dat bezorgde me overigens weer een strikvraag, want ik roep nog wel eens - hierboven nog - dat techniek ondergeschikt is aan de boodschap. Daar had Hellebaut dus geen boodschap aan, in die zin dat ik juist door zijn begaanheid met een scala aan zaken mij liet afleiden van zijn fenomenale techniek, maar tegelijk, juist door die vanzelfsprekendheid, mij zette tot een extra focus op zijn piepkleine koperen paneeltjes, nog eens extra moeilijk te beschilderen ook. Er was verder niemand, maar ik zweeg verbluft. En, ongelovige Thomas als ik was, greep ik naar een vergrootglas om het nog eens extra te controleren. Ze staan er echt, de wimpers, de lippen, de ogen, de gelaatstreken. Hoewel in groot contrast met de drukte die hij van nature maakt, onderstrepen die details en het eindeloze geduld dat ervoor nodig is, bij wijze van eerbetoon het grote respect dat voor Hellebaut aan het schilderen van die mensen ten grondslag ligt. Wordt vervolgd.





"Sterrenmuts" 2018  
olieverf/koper  
8 x 8 cm



"Zoologisch - Gerechtigheid" 2022  
olieverf/paneel  
0 26 cm

Although the pictorial technique represents more of a technical than a substantive aspect (a painting brush being an example), the inability to paint what the artist has in mind is potentially at odds with his or her conveyance of the substance of the work (be it the message, the mood or whatever even vaguer term you may prefer using). I remember working on a catalogue featuring a wide selection of works by Hellebaut. I started by writing the text, then went on to edit the photographs of his miniatures. Spoiled as I am by the technical feats my painters are capable of pulling off, for some reason this had escaped my attention where Hellebaut's work was concerned.

All of which presented me with yet another trick question, it being a habit of mine (just look at the previous paragraph) to proclaim that it is message, not technique that has to be awarded centre stage. Which was something Hellebaut couldn't have cared about less, in that it was his concern with a whole range of things that was drawing my attention away from his phenomenal technique while at the same time this very obviousness drove me to focus even more closely on his tiny copper panels (extra specially hard to paint as the substrate makes them). I was all alone in the gallery and yet I sat there in stunned silence, reaching for a magnifying glass – doubting Thomas that I am – to get an even closer look, and yes, it was actually there, all of it: the eye lashes, the lips, the eyes, the facial features. Although in marked contrast to the hustle and bustle it is in the artist's nature to depict, it is these very details and the endless patience it takes to paint them which – as a mark of respect – underline the great deference which in Hellebaut's world lies at the heart of the individuals in question being shown in the artist's paintings.

To be continued ...





"Initiatierite - Uil Omovallei, Ethiopië"  
2014  
olieverf/koper  
8 x 13 cm



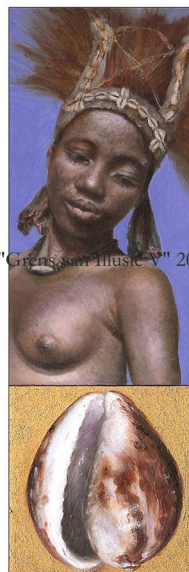
"Bij de Beesten Zoals bij de Mensen"  
2014  
olieverf/koper  
5 x 13 cm



"Het Ruisen van de Zee is Misschien een Illusie"  
2014  
olieverf/koper  
5 x 18 cm



"Alles van Schoonheid is Weerloos IV"  
2014  
olieverf/koper  
15 x 5 cm



"Alles van Schoonheid is Weerloos V"  
2014  
olieverf/koper  
15 x 5 cm



"Black Pearl II"  
2017  
olieverf/koper  
15 x 5 cm



"Drone Mon Amour"  
2017  
olieverf/koper  
15 x 8 cm

"Grens van Illusie V" 2008, olieverf/masoniet, 15 x 72 cm

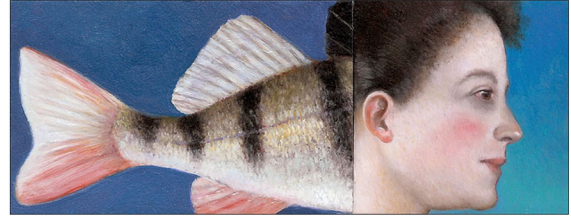




"Initiatierite en Uil"  
2014  
olieverf/koper  
8 x 15 cm



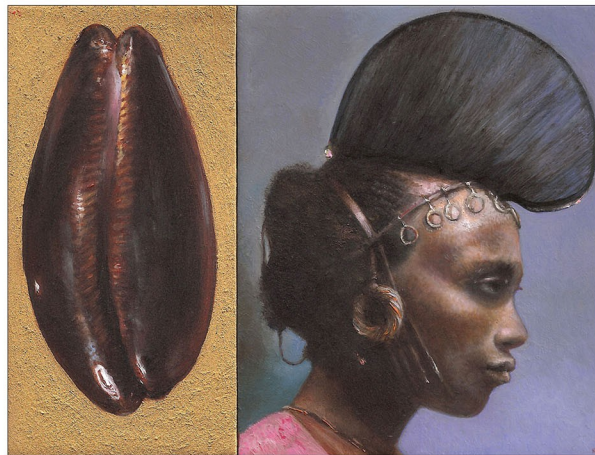
"De Illusie van het Spiegelbeeld"  
2014  
olieverf/koper  
5 x 18 cm



"Visvrouwkje"  
2017  
olieverf/koper  
5 x 13 cm



"Alles van Schoonheid  
is Weerloos III"  
2014  
olieverf/koper  
15 x 8 cm



"Alles van Schoonheid  
is Weerloos VI"  
2014  
olieverf/koper  
10 x 13 cm





"De Vogelaar"  
2014  
olieverf/koper  
15 x 8 cm